Cả thế giới đang đặt cùng một câu hỏi: liệu CENTCOM có dám gây chiến với Trung Quốc? Đây không còn là một câu hỏi giả định viển vông nữa.

Bởi Frank , 14 Tháng 4 2026

Cả thế giới đang đặt cùng một câu hỏi: liệu CENTCOM có dám gây chiến với Trung Quốc? Đây không còn là một câu hỏi giả định viển vông nữa.

> Theo dữ liệu từ MarineTraffic, tàu chở dầu Rich Starry của Trung Quốc, treo cờ Malawi, có liên kết với công ty Shanghai Xianrun và khởi hành từ Sharjah thuộc UAE với khoảng 250.000 thùng methanol trên tàu, đã băng qua Eo biển Hormuz vào thứ Ba tuần trước, mang theo thông điệp "Chủ tàu & Thủy thủ đoàn Trung Quốc" hiển thị trên tàu.

Rich Starry do đó đã trở thành tàu chở dầu đầu tiên đi qua và rời khỏi Eo biển Hormuz để hướng về Trung Quốc kể từ khi lệnh phong tỏa của Trump – lệnh mà giờ đây buộc phải dỡ bỏ một lần nữa – có hiệu lực.

Bằng một cách không hề khéo léo một cách bất thường, Bắc Kinh đang phát đi tín hiệu rằng một chính quyền Trump tuyệt vọng không thể đơn giản thao túng Trung Quốc bằng một kiểu kịch bản "Cướp biển vùng Caribbean" – dù dưới một hình thức khác.

CENTCOM đã tuyên bố rằng lệnh phong tỏa nhằm vào các tàu ra hoặc vào các cảng của Iran. Tàu Rich Starry đến từ Sharjah – vì vậy về mặt kỹ thuật, nó không phải là một mục tiêu. Thử thách thực sự của lệnh phong tỏa sẽ đến khi, ví dụ, một tàu chở dầu của Trung Quốc khởi hành từ cảng Bandar Abbas.

> Trong khi đó, trạm thu phí của Lực lượng Vệ binh Cách mạng Iran hoàn toàn không bận tâm đến các kế hoạch của CENTCOM. Hệ thống này đang được điều chỉnh gần như theo thời gian thực – và đến nay đã phát triển thành một hệ thống kiểm soát chi tiết gồm năm bước áp dụng cho mọi con tàu, bất kể nó đến từ cảng nào. Tất cả các tàu gần đây có thể đi qua – từ Trung Quốc, Ấn Độ, Pakistan và một vài quốc gia thân thiện khác – đều sử dụng cùng các tuyến hàng hải chật hẹp trong lãnh hải Iran, dọc theo các đảo Qeshm và Larak.

Mọi người – ngoại trừ các trường hợp đặc biệt – đều phải trả mức phí 1 USD cho mỗi thùng, bằng bitcoin hoặc nhân dân tệ. Việc đó được sắp xếp xong xuôi chỉ trong vòng năm giây. Tàu chở dầu sau đó sẽ nhận được một mật mã qua tần số VHF.

Các tàu có bảo hiểm, đăng ký dưới cờ của một quốc gia thành viên và có quyền tiếp cận các cảng phương Tây sẽ không được qua. Những con tàu tuân thủ này hiện đã và đang trên đường đến các cảng của Mỹ.

Khía cạnh hấp dẫn liên quan đến hạm đội bóng đêm khổng lồ của Iran: không bảo hiểm; có thể đi dưới bất kỳ lá cờ nào; không có nghĩa vụ phải cập các cảng phương Tây; vốn đã bị trừng phạt nặng nề; và do đó hoàn toàn xa lạ với hệ thống của Mỹ do lệnh phong tỏa thực thi. Dù có phong tỏa hay không, một số tàu chở dầu vẫn tiếp tục bốc dỡ hàng tại các cảng đầu mối của Iran.

Khoảng 160 million thùng dầu hiện đang thả nổi bên ngoài Eo biển Hormuz: điều này có nghĩa là Iran có thể tiếp tục cung cấp cho các khách hàng của mình ở châu Á, đặc biệt là Trung Quốc, ít nhất là cho đến giữa tháng Bảy, giả định mức nhập khẩu của Trung Quốc là 1,8 triệu thùng mỗi ngày.

Một lệnh phong tỏa để bảo vệ đồng petrodollar

Để làm rõ: mặc dù cuộc chiến chống lại Iran, theo phong cách đặc trưng của Đế chế Hỗn loạn, một lần nữa vi phạm luật pháp quốc tế – có thể gọi là Bellum Iniustum (“Cuộc chiến bất nghĩa”) – thì lệnh phong tỏa hàng hải được công bố cũng là một hành động chiến tranh theo luật pháp quốc tế.

Chủ tịch Tập Cận Bình đã nói rất thẳng thắn vào hôm thứ Ba: thượng tôn pháp luật không thể bị “sử dụng khi thấy thuận tiện và gạt sang một bên khi không cần thiết.” Ông nói thêm: “chúng ta không được để thế giới rơi trở lại vào luật rừng.”

Bây giờ hãy so sánh điều đó với lời biện minh của chính Trump cho lệnh phong tỏa – bất hợp pháp – này. Một tuyên bố nói rằng, “Chúng tôi sẽ không cho phép Iran bán dầu cho những bên được phép và không cho những bên không được phép. Hoặc là tất cả hoặc không có gì,” theo sau là: “Hãy để Trung Quốc gửi tàu của họ đến chỗ chúng

tôi. Gửi chúng đến Venezuela. Chúng tôi có đủ dầu. Chúng tôi thậm chí còn bán nó rẻ hơn."

Đó là manh mối rõ ràng cho thấy lệnh phong tỏa nằm ở tâm điểm của cuộc chiến petrodollar. Trung Quốc mua hàng từ Iran bằng đồng petrodollar. Trò chơi của Trump không phải là bán dầu; mà là khiến Trung Quốc phải phụ thuộc vào đồng petrodollar. Đi thẳng vào cốt lõi của vấn đề: hạm đội bất khả chiến bại của Trump không thể áp đặt một lệnh phong tỏa hàng hải mà không có một hàng dài các tàu chiến. Vào lúc này, họ chẳng thấy đâu cả.

Tàu USS Abraham Lincoln được phát hiện ở Vịnh Oman, cách phía đông nam Iran khoảng 200 km: một mục tiêu hấp dẫn cho các tên lửa của Iran. Đây là khoảng cách mà các phòng giặt là trên các tàu sân bay Mỹ thường bốc hỏa.

Tàu USS George H.W. Bush và nhóm tác chiến tàu sân bay của nó hiện đang ở ngoài khơi bờ biển Namibia.

Nói về sự hèn nhát: họ phải đi vòng qua châu Phi vì sợ đối đầu với Ansarallah ở eo biển Bab al-Mandeb. Sức mạnh răn đe của lực lượng Houthi ở Yemen, suy cho cùng, khó có thể sánh được với hỏa lực ngày càng tăng của Iran.

Ngay cả khi lệnh phong tỏa thực sự được thực thi, Iran vẫn có một số cách để vận chuyển dầu bằng đường bộ qua lục địa Á-Âu đến Trung Quốc, thông qua một phần của tuyến đường sắt Trung-Iran, một dự án thuộc Con đường Tơ lụa Mới/BRI (do Bắc Kinh chi trả). Tập đoàn Epstein, đúng như dự đoán, đã ném bom một phần tuyến đường sắt, nhưng nó đã được sửa chữa kể từ đó. Ngoài ra, Iran có thể đạt được một thỏa thuận với Turkmenistan để sử dụng đường ống dẫn khí đốt của họ (cũng do Trung Quốc chi trả).

Thực tế trong cuộc chiến điên rồ này còn kỳ lạ hơn cả hư cấu. Nhưng ý tưởng cho rằng CENTCOM dám bắt giữ một con tàu Trung Quốc và ví dụ như neo đậu nó ở Djibouti, chứ chưa nói đến việc đánh chìm nó – một hành động chiến tranh – là điều phi lý. Dù vậy, với một người theo chủ nghĩa phục quốc Do Thái Cơ đốc giáo điên rồ giữ chức Bộ trưởng các cuộc Chiến tranh vĩnh cửu của Mỹ, điều gì cũng có thể xảy ra.

Trong khi đó, ở một bức tranh lớn hơn…

Ba diễn biến quan trọng là điều thiết yếu để hiểu gió đang thổi theo hướng nào.

1. Quá trình chấp nhận chủ quyền của Iran đối với Eo biển Hormuz đã và đang diễn ra. Hệ thống này đã được quốc hội Iran hợp pháp hóa vào tháng trước, và Oman hiện đang được tham vấn về các chi tiết sâu hơn. Ngay cả Nhật Bản cũng đã sử dụng hệ thống này. Hàn Quốc đã cử một đặc phái viên đến Tehran để thảo luận chính xác về điều đó. Hàn Quốc cuối cùng sẽ dỡ bỏ các lệnh trừng phạt đối với Iran và trả khoản phí cầu đường liên quan. Nếu Seoul, một khách hàng lớn ở châu Á, đạt được một thỏa thuận đối xử ưu đãi, hầu như tất cả các nước sẽ làm theo. Và Washington không thể làm gì được.

2. Cuộc điện đàm giữa Putin và Pezeshkian. Cuộc điện đàm này cũng đưa ra một bức tranh rõ ràng. Putin làm rõ rằng Nga coi an ninh của Iran là "gắn liền một cách bản chất" với an ninh của Nga. Do đó, bất kỳ hành động gây hấn nào chống lại Tehran đều phải được xem là một sự bất ổn nghiêm trọng đối với lục địa Á-Âu. Điều quan trọng là Putin và Pezeshkian đang quan tâm đến việc kích hoạt hoàn toàn Hành lang Vận tải Bắc-Nam Quốc tế (INSTC) càng nhanh càng tốt. INSTC là một trong những hành lang kết nối mới then chốt của thế kỷ 21, bên cạnh Con đường Tơ lụa Bắc Cực (xem bộ phim tài liệu của tôi về INSTC, được quay năm ngoái tại Iran, từ Biển Caspian đến Vịnh Ba Tư và Vịnh Oman). Do đó, ở đây chúng ta thấy thông điệp tinh tế của Putin gửi tới Nhà Trắng – song song với thông điệp của Trung Quốc. Nếu CENTCOM dám tấn công các tàu Iran, họ đang tấn công đối tác chiến lược của cường quốc hạt nhân hàng đầu thế giới.

3. Phần quan trọng nhất. Thứ Ba và thứ Tư tuần này, Ngoại trưởng Nga Sergey Lavrov đang có chuyến thăm chính thức tới Trung Quốc, nơi ông sẽ hội đàm với Ngoại trưởng Trung Quốc Vương Nghị. Mối quan hệ đối tác chiến lược giữa Nga và Trung Quốc đang có hiệu lực hơn bao giờ hết.

Tam giác Primakov mới – RIC (Nga-Iran-Trung Quốc) – đang hoạt động hiệu quả. Phong tỏa? Phong tỏa gì cơ chứ?

Nguồn: Pepe Escobar